UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 107.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

rursum tamen ne secundo quidem subsidio, vt par est, vtamur. Nam si crimen est literis opus habere, ac non Spiritus Sancti doctrinam per vitæ puritatem attrahere, æquum est nos perpendere quantum malum sit, post tantum ac tale subsidium (Legem enim, inquit ille, in auxiliũ dedit) ne lucrum quidem facere velle, sed literas frustrà & temerè sitas nihil pendere, maiorémque hinc cruciatum nobis accersere.

Eutonio Diacono. 107.

Quoniam per literas quæris quonam pacto Christus, posteaquàm principiò verbum seminari dixisset, subiecit, Hic est qui secus viam seminatus est, vbi improb[9] ille, quod satum est, rapit: atque idem tamen in Zizaniorum parabola filios regni bonum semen esse pronunciauit: primùm ac potissimùm hoc respondeo, vnáquanque parabolam ad id, de quo agitur, depingendam esse, ac non omnia prorsus intelligi debere. Verùm ne quibusdam obtentus quosdam excogitare videar, quod reconditius est dicam, nimirum quòd & verbum semen est, & item ille qui verbum excepit, ob connexionem videlicet cum eo, ac velut transformationem. Per ipsum enim Christus in nobis formatur: ac nos rursum iuxta Christum formamur. Ob hanc enim causam semen quoque iacitur, vt hominem sibi assimilet.

Eidem. 108.

Quoniam te causam eam, ob quam Legislator prophanos homines sacris, hoc est eos qui minimè voluntariam cædem perpetrarant, Leuitis, vt contracti in speciem sceleris labem abstergerēt, adiunxerit, nec ab alio didicisse, nec per te inuenire po-

ὡς δὲ μὴ γραμμάτων δεῖσθαι, ἀλλ' ἀντὶ βιβλίων παρέχειν τὰς ψυχὰς τῷ θείῳ πνεύματι. ἐπειδὴ τὴν τιμὴν ἀπωλέσαμεν ταύτην, καὶ κατέστημεν εἰς τὴν τῶν γραμμάτων χρείαν, μηδὲ τῷ δευτέρῳ βοηθήματι χρῆσθαι πάλιν εἰς δέον. εἰ γὰρ ἔγκλημα τὸ γραμμάτων δεῖσθαι, καὶ μὴ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπισπᾶσθαι διὰ καθαροῦ βίου διδασκαλίαν, σκοπῆσαι ἂν εἴημεν δίκαιοι, ἡλίκον ἐστὶ κακὸν, τὸ μηδὲ μετὰ τοσαύτην καὶ τηλικαύτην βοήθειαν. νόμον γὰρ, φησὶν, εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἐθέλειν κερδαίνειν. ἀλλ' εἰκῆ καὶ μάτην κείμενα τὰ γράμματα περιορᾶν, καὶ μείζονα προκαλεῖσθαι τὴν κόλασιν.

Εὐτονίῳ διακόνῳ. ρζ.

Ἐπειδὴ γέγραφας, πῶς τὸν λόγον σπείρεσθαι κατ' ἀρχὰς φάμενος εἶπεν, οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεὶς, οὗ ὁ πονηρὸς ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον. ἔφησε δὲ καὶ ἐν τῇ τῶν ζιζανίων παραβολῇ, τὸ καλὸν σπέρμα εἶναι, τοὺς υἱοὺς τῆς βασιλείας. φημὶ ὅτι μάλιστα μὲν ἑκάστην παραβολὴν πρὸς τὸ προκείμενον ἀναζωγραφητέον, καὶ οὐ πάντα κατὰ πάντα ληπτέον, πλὴν ἵνα μὴ δόξω τισὶ σκήψεις ἐπινοεῖν, τὸ ἀπορρητότερον φράσω, φήσας ὅτι καὶ ὁ λόγος σπέρμα, καὶ ὁ τὸν λόγον δεξάμενος διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν συγκράτησίν τε καὶ οἷον ἀναστοιχείωσιν. διὰ γὰρ τούτου μορφοῦται μὲν ὁ Χριστὸς ἐν ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς κατὰ Χριστὸν μορφούμετα. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ σπέρμα καταβάλλεται, ἵνα ἐξομοιώσῃ τὸν ἄνθρωπον πρὸς ἑαυτό.

Τῷ αὐτῷ. ρη.

Ἐπειδὴ ἔφης μήτε παρ' ἄλλου μεμαθηκέναι, μήτ' αὐτὸς εὑρεῖν δεδυνῆσθαι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τοὺς ἀνιέρους τοῖς ἱερωμένοις προσκατῴκισεν ὁ νομοθέτης τοὺς ἀκούσιον δὴ φόνον δράσαντας τοῖς λευίταις, καὶ τὸ δοκοῦν ἄγος ἀποτρίβωνται.